

als kunstuiting...
 video heeft iets eigen
 video is mode
 video is trend
 video is fetich (?)
 video is een uurwerk met ingebouwd rekenmachine
 video is casio
 video is gimmick
 video is science-fiction...
 video is alles
 verliefdheid is blind...
 video gaat de wereld veranderen
 en moeder zei: jongen, studeer eerst maar een beetje...
 (vraag: waarom zijn er mensen die beweren: video is het intieme medium)

4. MOEDERS

want video woont nog thuis bij zijn ouders:
 televisie, film, fotografie, en uiteindelijk drama, plastic, muziek...
 video gebruikt de taal van al deze andere media
 (en natuurlijk is er steeds een beïnvloeding tussen film en theater...)
 maar zit nog steeds met de moeilijkheid:
 video is geen film
 video wordt anders gehanteerd en er zijn geen gezellige video-zalen
 (moet een video-zaal gezellig zijn?)

waarom is video wel l'art pour l'art
 en niet la vidéo pour la vidéo?
 anderzijds kan kandinsky het zeer gemakkelijk gehad hebben
 met de schilderkunst in die tijd,
 want video heeft in de eerste plaats al
 meerdere 'zintuiglijke' lagen.
 (maar is video dan niet een gewoon registratiemiddel,
 (zoals een bandopnemer (en casset-recorder) voor muziek/klank?)
 film doet dat ook,
 en film is gaan zoeken naar een taal
 en vond bv. 'de ideeën-montage', de champs contre champs...
 en de doodzonde van over de as te gaan...
 en video neemt deze taal zomaar over.
 soms
 maar dat mag
 en is één van de vele toepassingsmogelijkheden van video
 video is veel direkter en goedkoper dan film,
 dus het is bijvoorbeeld een goede repetitor
 en een goed labo voor andere media.
 als video dus zijn moeder als referentiepunt gebruikt
 is het bezig zijn moeders taal te leren
 en dat kan belangrijk zijn om zijn eigen taal te vinden
 -nu moet er ook niet koortsachtig naar een eigen taal gezocht worden,
 en dat is men nu bezig; en zo ontstaat esperanto.
 en laat ons dan maar onze video op het kampvuur smijten.-
 (onze recorder of onze monitor?)
 (onze monitor niet, want die kunnen we nog gebruiken om tv te kijken)
 (en met onze recorder kunnen we nog tv-films opnemen)
 (en met onze camera kunnen we nog een familie-"album" aanleggen...)
 in ieder geval:
 de moeder van heel deze porselein-winkel

is evenzeer de film als het griekse drama,
 als het vormingswerk, dat gebruik maakt van video
 en daar ook een zekere taal heeft -of dat nu 'video-taal' is of niet-
 (wist u dat de eerste portapak in 1968 op de markt kwam?)
 als de bedrijfsvideo
 als de video-bewaking...

5. BEAUTY-CASE

want video is een doosje met veel truuks
 truuks om het naakte leven vorm te geven
 d.w.z. het naar buiten brengen
 d.w.z. het verwoorden naar de tijd toe
 (en de tijd = de mensen van een bepaalde tijd)
 maar ook naar de plaats/ruimte toe
 (en de ruimte = de mensen van een bepaalde (culturele) regio)
 de beauty-case van mijn moeder ziet er anders uit dan die van
 marilyn monroe
 er zitten ook andere spullen in.
 (en die van cleopatra had je moeten zien!)
 en dan zijn er nog veel mensen die geen beauty-case hebben...
 cultuur... mode...
 alles hangt ervan af
 en omgekeerd.
 een communicatie-middel (video, film, tv, taal, make-up, kledij...)
 vertrekt bij iemand maar heeft ook steeds de intentie
 aan te komen
 het moet dus zijn juist kanaal kiezen.
 de 'omstandigheden' van vertrekken en aankomen
 spelen een belangrijke rol.
 bij wie – waar – wanneer – hoe.....
 merk op:
 kledij heeft een andere – cultureel gebonden – communicatie-vorm
 dan bijvoorbeeld make-up:
 het niet-gebruik ervan heeft een betekenis apart.
 en tiens, het niet-gebruik van video heeft nog steeds geen boodschap.
 het niet-gebruik van tv wel: "een huis zonder tv!"
 verder:
 het niet-gebruik van make-up heeft geen bepaalde betekenis,
 algemeen beschouwd,
 wel bijvoorbeeld op een mondaine party.
 het niet-gebruik van video heeft ook al een beetje een betekenis
 in deze tijd in bepaalde middens.
 waarom heeft een school een video-zaaltje, -verantwoordelijke...?
 waarom heeft elke(?) rockgroep zijn video?
 waarom werpt 't stuc zich op video?
 ...
 uit zelfrespect?
 om respect af te dwingen in bepaalde middens?
 omdat video nuttig is én bruikbaar én gebruikt wordt?
 het antwoord is niet onmiddellijk te geven.
 in ieder geval:
 vanaf het ogenblik dat deze vraag niet meer gesteld wordt
 (en dan pas)
 is video én nuttig én bruikbaar én gebruikt én
 mogelijk volwassen kunst
 en geen 68-kleurpotloden-toestanden!!!

[LEES VERDER P. 20]

AFTER ALL, IT'S

SOMETHING IN MY

NOT THE RAIN, BUT

SEASONS IN MY BRAIN

6. OVER HOOP GOOIT

want video smijt (kàn smijten)

de hele beeldtaal overhoop

moeder vindt haar lippenstift niet meer terug

en onze puber heeft hem gebruikt om blush te leggen.

video 'rommelt' maar aan met beelden

maar video brengt ook vernieuwing in beeldtaal

en waarom video? en tv niet? en film?

omdat tv een deel is van de georganiseerde maatschappij

en film ook

(de underground-film in de tijd is ergens te vergelijken)

(met video, maar video heeft elektronische beelden,)

(een andere manier van bekijken... dus een ander kanaal)

het grote verschil tussen tv en video, de groot-/kleinschaligheid,

bestaat eigenlijk niet

het is niet zo dat men geen video kan maken in een tv-studio en

met ingewikkelde apparatuur.

(wat gebeurt er in amerika?)

tv is wel een bestaande structuur, een gewoonte, een machtsmiddel,

een verdovingsmiddel (god help mij!)...

video is altijd anders, een storing (aha), een expressiemiddel,

een pepmiddel...

(en de video van duran duran, is dat geen machtsmiddel...?)

op tv verwacht men het nieuws en een kwis en het weerbericht en

een amerikaans feuilleton...

op video verwacht men

alles

maar niets specifiek

(en het is dus zeer erg dat zowel video-kijkers als video-makers)

(een aura rond video hangen, zodat men steeds in dezelfde sferen,)

(en met dezelfde mensen en in dezelfde zalen en op dezelfde manier)

(naar video kijkt; er wordt nog maar zelden ervaren: 'ah dat is ook)

(video' of het compleet tegenovergestelde: 'ah was dat video, ik was)

(kompleet weg, gehyponotiseerd door wat ik zag en hoorde...')

in video kan men met lippenstift oogschaduw leggen

in video kan men met lippenstift een lekker diner klaarmaken

(en nadien afschuwelijke maagpijn hebben)

...

DUS: TE MEMORISEREN

1. VIDEO HEEFT VELE GEZICHTEN; AFHANKELIJK VAN DE CONCRETE FUNKTIE.
2. DE CONCRETE FUNKTIE WORDT ZOWEL BEPAALD DOOR DE VIDEO-TECHNIEK ALS DOOR HET GEBRUIK.
3. HET GEBRUIK VAN VIDEO IS PAS TE VERANTWOORDEN ALS MEN EEN ZO PERFEKT MOGELIJK KANAAL INSTALLEERT.
4. DE INSTALLATIE VAN HET VIDEO-KANAAL veronderstelt
 - a. KENNIS VAN DE TECHNISCHE MOGELIJKHEDEN
 - b. KEUZE VAN DE TECHNISCHE MIDDELEN
 - c. EERLIJKHEID VAN DE MAKER
 - d. BEPALING VAN KIJK/LUISTER-WIJZE VAN DE MAKER
 - e. BEPALING VAN HET BEOOGDE PUBLIEK & ZIJN GEWOONTES
 - f. INRICHTING VAN DE 'VIDEO-VISIE'(dit kan zowel een uitzending langs het TV-net zijn, als een vertoning in een kruidenierswinkel...) WAAR HET PUBLIEK DE JUISTE KIJK/LUISTER-WIJZE AANNEEMT. DIT VERONDERSTELT EEN UNIEKE PROMOTIE.

[bij c.: is in verband te brengen met boodschap/niet-boodschap, afhankelijk van het soort video; men kan bijvoorbeeld de boodschap stilaan laten naar boven komen bij en door het maken van de video of men kan op voorhand een mede te delen boodschap bepalen en daarvoor de juiste vorm zoeken; daarom simpelweg: eerlijkheid]

[bij 4.: de installatie van het video-kanaal is steeds anders abcdef. moeten niet steeds in deze volgorde aanwezig zijn; evenzeer kan er iets weggelaten worden maar dan moet dat bewust gebeuren. abcdef. zijn taken die verdeeld kunnen worden; "georganiseerd"]

Walter Verdin, oktober 1982. ●

[FOTOREEKS OP DE VORIGE BLADZIJDE] I KNOW WHAT I KNOW is een tekst uit 1985, die oorspronkelijk als lied/muziekstuk werd opgevoerd in een overvolle Ancienne Belgique tijdens Kaaitheater '85, als onderdeel van het videoconcert SOMEWHERE ELSE / IN THE MEANTIME. De tekst wordt nu gebruikt als beeldsamples in het eerste deel van DA SSTM, een video/muziekperformance, gecreëerd in 2001 bij kunstencentrum Nadine/Plateau (Brussel). In dit project worden, door middel van verschillende sensoren, beelden en geluiden gegenereerd door de improvisatorische bewegingen van danseres Michel Yang, die tijdens de performance enkel via een grote projectie te zien is.